

НА КІРОВОГРАДСЬКІЙ ЗАВЕРШИЛИСЯ ЖНИВА

Масовими за участю юної зміни хліборобів області були нинішні жнива. На них вийшли понад 22 тисячі чоловік комсомольців і молоді. Хліб у ювілейний рік комсомолу України на Кіровоградщині збирали 50 комсомольсько-молодіжних комплексних збирано-транспортних загонів, 456 — комбайнових, 164 — жаткових, майже півтори тисячі автомобільних комсомольсько-молодіжних екіпажів, 247 ударних бригад і змін працювали на тонах.

Молодий комуніст

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання
XX

№ 95 [2667]

ЧЕТВЕР,

9

СЕРПНЯ
1979 РОКУ.

Газета виходить
з 1939 року

Ціна
2 коп.

ДИПТИХ — — ПРО ХЛІБ

Усіх односельчан здивувала несподівана поява героя минулорічних жнив Андрія Трюхан на величавому «Колосі». Вже потім він пояснить усе короткою фразою: «Покликало хліборобське чуття». А сталося ось що.

До збирання врожаю було ще далеченько. Андрій востаннє перевірив роботу свого комбайна, на якому вже стояв знак «Д-79», і, щоб перепочити після ремонту машини і набратися сили перед косовицею, вирішив відпочити де небудь на півдні. Недовгі збори із сім'єю, і «Жигулі» зесело покотили всіх до моря. Іхав Андрій спокійним: знав, що в запасі для відпочинку — не менше двох тижнів. Так, принаймні, підраховували спеціалісти.

Але... Сонце буквально за лічені дні підсушило хлібні масиви. На очах змінився колір степу, враз достигло зерно в колосі.

У радгоспі «П'ятихатський» захвилювалися: «Як же буде? Де Трюхан? Комбайна підготували, а жнива без нього йдуть... І адреси його немає, щоб оповістити...»

Занепокоєння прийшло до Андрія вже в степах Херсонщини, коли минав їх «Жигулями». Там комбайни косили хліб повним ходом. «Але ж два тижні в запасі», — підказував внутрішній голос... Та зовсім утратив спокій у кримських степах, де жнива досягли вже своєї середини. «Чую, косять і вдома», — сказав дружині і рішуче повернувся до машини на північ. Від моря, гір, струнких кипарисів...

Поспішав. О п'ятій ранку рушили в дорогу, о п'ятій вечора тієї ж доби Андрій Трюхан, не заїжджаючи додому, загальмував біля поля, на якому косив його «Колос».

— Як справи? — стурбовано спитав у свого помічника Володимира Жиха.

— Все в порядку, командир! Приймай машину. — Однак за приязною усмішкою не приховав широго здивування: — А як ти дізнався, що у нас жнива?..

Звістка про те, що Андрій Трюхан на комбайні, миттю облетіла село. Подію сприймали жваво. Бо ж не вірили

ГЕРОЇ КОМСОМОЛЬСЬКОЇ ЗАГІНКИ

ся: три дні, як виїхав із села, і — на тобі — вже косить, неначе й не розлучався зі своїм «Колосом».

Андрій і справді немов не сидів півдоби за кермом «Жигулі». Того ж дня працював на комбайні до другої години ночі, з бункера видав понад тридцять тонн зерна.

...Не спізнився він на жнива. Бо хліборобське чуття не тільки покликало через відстані, а й дало насагу на подвиг! Нинішнього року молодий комуніст радгоспу «П'ятихатський» Андрій Трюхан зібрав найбільше хліба серед усіх комбайнерів області. За жнива він намолотив понад 16 тисяч центнерів зерна.

2.

Про те, що жнива будуть складними й нелегкими не тільки через погодні умови, в колгоспі імені XX з'їзду КПРС знали наперед. Не вистачало запасних частин. Хоча в майстерні й створили деякий обмінний фонд, але серйозних ремонтів боялися. Боявся їх і Олександр Дубинчук. Навіть коли комісія по перевірці техніки по-

ставила на його «Ниві» знак допуску до жнив — «Д-79», — полегкості не прийшло до юнака: «Витримає випробування молотильний барабан, та це ж під час ремонту боялися. Боявся їх і Олександр Дубинчук. Навіть коли комісія по перевірці техніки по-

Але косовиця почалася нормально. Вміло збирав хліб на своїх п'ятихатських жнивках Олександр Дубинчук. Разом з помічником Миколою Лапою щодня виконував півтори і більше норми. Обмолочував остисту пшеницю, суху, вистояну, — зерно до єдиного йшло в бункер.

Та раптом — надзвичайна подія. «Дубинчук відмовився косити», — прокотилося від поля до поля.

І це була правда.

Зранку Олександр разом з помічником перегнав «Ниву» на ще не займане поле. Почався звичайний робочий день. За звичкою, виробленою на попередніх жнивках, Сашко дослухався до ритму машини. Уважно, потім ще уважніше. Нарешті подав знак Миколі, щоб той підняв його. Невдовзі провіював на долонях жменю половини. Одну, другу... І спокійний: справдилися побоювання — не повністю вимолочується зерно з колоска, дуже тугий сорт пшениці на цьому полі. Перемінити молотильний агрегат — справа безнадійна, знав, що в майстерні його немає.

Можна було б косити й далі. Вдати, що «відкриття» ще не зроблено, поки на втрачені не вказали б члени поста якості чи комсомольські дозорці. Тільки реакція на те

причину сеюго рішення.

— Рано здаватися. До того ж, ти друге місце серед молодих комбайнерів посідаєш, а на машині своєї марки випередив усіх. От що, — вже наказав секретар, — знімай, що там зламалося. Думаю, в сільгосптехніці допоможуть...

Щоб швидше пустити в загінку комбайн, ремонтники виділили повністю скомплектований молотильний барабан. Та коли спробували встановити його, не підійшов. Олександр не розгубився.

— Переставимо бичі, не знімаючи барабана, — так швидко буде, — запропонував.

Слюсарі з техлетушки Василь Сивків, Василь Петрович Васкан, Віталій та Анатолій Малишеви тільки перезирнулися на ту заяву. Мовляв, як же «не знімаючи», дуже ж незручно?

Сашко першим добрався до барабана. Потім його підняли по черзі товариші. Більше 15—20 хвилин ніхто не міг витримати незручне положення тіла. А підняти один одного довелося не багато, не мало — 80 разів. І витримали, не здалися. Після обіду «Нива» Олександра Дубинчука весело стрекотала в гонях. Піднявся настрій і у командира комсомольсько-молодіжного екіпажу: після ремонту жодної невимолоченої зернини не знаходив у колосках, стільки не шукав. Увага й допомога всіх, хто був поруч у скрутний час на хлібній ниві додали сили, та й зобов'язували бути вдячними спільній турботі про їхній екіпаж. Тому-то Олександр іще того дня поставив за мету будь-що надолужити прогнане. Молотив і при світлі фар, молотив доти, поки роса не зволожила колосся. Брати Малишеви з останньою годкою автомашин заважили:

— Заганяв ти нас, Сашко. На п'ять тонн більше денної норми відвезли від комбайна...

А він тільки щасливо усміхнувся. Дружам, зрозуміло небу і хлібам навколо.

...Понад вісім тисяч центнерів зерна зібрав комсомольсько-молодіжний екіпаж Олександра Дубинчука на нинішніх жнивках. Першим місцем на «Ниві» так і не поступився нікому. Косили хліб з оцінкою «відмінно». Високу марку майстерів-механізаторів у ці дні тримають на ланках Тернопільської області. Бо дорогий хліб і у сусідів, і у їхніх сусідів. Наш, спільний хліб.

О. БАСЕНКО,
спецкор «Молодого комуніста».
Петрівський район.
Фото С. АНДРУСЕНКА

«ЗЕЛЕНИМ
ЖНИВАМ» —
КОМСОМОЛЬСЬКУ
ТУРБОТУ

УДАРНИЙ ТИЖДЕНЬ

Юнаки і дівчата Онуфріївського району, підтримуючи ініціативу комсомольців і молоді колгоспу імені Чкалова Новомиргородського району, стали на ударну ваху по створенню запасів кормів для громадської худоби. Було оголошено комсомольсько-молодіжний тиждень по заготівлі різнотрав'я. В ньому взяли участь понад 150 чоловік комсомольців і молоді — службовців районного центру. Тільки під час суботника накопичено 258 тонн різнотрав'я. Активно включилися у «зелений тиждень» старшокласники Онуфріївської і Дерітської середніх шкіл, які заготовляють гіллячковий корм.

В. КРАВЧЕНКО,
есдій.

З ПОВНОЮ ВІДАДАЧЕЮ

Почин молоді Новомиргородщини знайшов палкий відгук серед ровесників Олександрійського району. В усіх колгоспах і радгоспах комсомольці і молодь беруть активну участь у заготівлі кормів. У господарстві «Заповіт Леніна» за виготовлення вітамінного трав'яного борошна взялася комсомольсько-молодіжна бригада, очолювана молодим комуністом Миколою Лотарем. За два тижні кормодобувальники підготували понад 80 тонн зеленого борошна. Активністю, старанністю відзначається комсомольське Микола Семінов.

Невеликий колектив бригади, але взаємодопомога і взаємозаміна допомагають хлопцям успішно справлятися зі змінними завданнями. Агрегат АВМ працює у дві зміни.

А. ПОДОЛЯН,
громадський кореспондент «Молодого комуніста».

ДОВЕДЕНО ДІЛОМ

У комсомольсько-молодіжному колективі другої тракторної бригади колгоспу «Перше травня» Малописківського району створили комсомольсько-молодіжну ланку по кормозаготівлі. І вона, ця ланка, довела на ділі, що змінила громадської худоби буде ситною. Молоді механізатори вже заготовили 116 тонн сіна, майже 1000 тонн соломки, 830 тонн сінажу та 85 тонн вітамінного трав'яного борошна. А ще закладуть удосталь силосу із зеленої кукурудзи, з гічки цукрових буряків. Словом, членам ланки вистачить роботи до пізньої осені.

Особливо добре трупляться на транспортуванні кормів трактористи Микола Подлесний, Вячеслав Конейкін, Василь Мельников та інші.

Л. ПАЛІЙ,
громадський кореспондент «Молодого комуніста».

Репортаж

з обжинок

у колгоспі

імені

Фрунзе

Ульяновсько-

го району

ПЛЕЧЕ ДО ПЛЕЧА

СВЯТКОВО одягненими зібранісь вони в тракторній бригаді господарства. Здавалося, ще вчора виводили звідси механізатори комбайнів, трактори на живий дах. І в цьогорічній жниві наперекір усьому працювали механізатори до високих збокутків. Сильна людина завжди виграє. Вмінням, хліборобською відданістю землі. Саме

такими показали себе пішій кавалерії трудівників колгоспу імені Фрунзе. Тож і не дивно, що вони першими в районі прийшли до фінішу збирання ранніх зернових культур.

Сильна людина. Це кожен із сімдесяти механізаторів колгоспу. І більшість половини їх — молоді. У день обженок вони пишуться тим, що несприятливого року одержали по 44,4 центнера озимого ячменю з гектара, по 38,1 центнера пшениці.

Всього одинадцять робочих днів тривали в господарстві жнива. Провели вони організовано. Секретарю комітету комсомолу колгоспу Петрові Шатковському навіть цього святкового дня важко когось із молодих виділити.

Підсумки змагання серед комсомольців і молоді показують, що всі працювали по-ударному. За приклад для них були і старші, досвідчені хлібороби. Тож подарма Василь Парфен-

Петро Козішкурт, Василь Ганула, усі хлопці і дівчата просто не могли працювати аби як поруч ветерана колгоспного виробництва Григорія Мордаровича Козішкурта. Ного в числі переможців живого змагання відзначили на колгоспних обжинках (на фото вверху).

Плече до плеча, разом зі старшими від першої заїмки до останньої висторювали юнаки і дівчата колгоспну сільський усеїх на хлібному полі. Саме успіх. Бо в день обженок дізналися — першість у соціалістичному змаганні на збиранні ранніх зернових завойовали трудівники їхнього господарства. Тому для фрунзенців день обженок став подвійним святом. На цьому наголошували, виступаючи перед односельцями, начальники збирально-транспортного загону, голова правління колгоспу І. М. Болгаренко, головний агроном Г. Я. Змієнко, секретар комітету комсомолу Петро Шатковський.

— Не дивно, — підкреслює комсомольський ватажок, коли мова заходила про колгоспних

водіїв автотранспорту, що жоден із хлопців під час жниви не скаржився на труднощі. І в негодю, яка вносила свої, небажані для хлібороба корективи, прагнули перевезти якнайбільше зерна. З поля на тік і на хлібоприймальний пункт місцеві автомобілісти доставили 77 тисяч центнерів збіжжя. Безперечно, для них це успіх. Він став можливим завдяки міцному сплавові мудрого досвіду старших і прагнення до трудових висот молоді. На рахунок кращого молодого водія грузовика Андрія Бурячка, наприклад, 5600 центнерів перевезеного хліба (фото 2).

Трудівники колгоспу імені Фрунзе Ульяновського району виростили високий урожай, першими в районі зібрані його. Жнива для всіх були справжнім випробуванням на вірність землі. А надто ж для недавніх школярів Василя Ганула, Валерія Ястремського, учнів місцевої середньої школи Станіслава Байола та Олега Ка-

чаровського. ... За відмінну працю — цьогорічний коровай з рук майбутньої хліборобської зміни. З рук дітей і випуклі тих, хто плекає високі врожаї, робить землю ще кращою й щедрішою (фото вгорі).

Обжинки. Не перші і не останні вони у фрунзенців.

А. ШИЛОШИЙ,
спецкор «Молодого комунара».
Фото В. КИЗИМИ.

ГОРДИЛИСЬ ХЛОПЦІ...

СОНЦЕ котилося по небу так швидко, що іноді, коли відводив очі від штурвала комбайна, йому здавалося, що воно падає прямо в бункер. Анатолій починав хвилюватися: гляди, не встигне до смеркання намолотити свою тисячу. І тільки зустрівшись із улюбленим, спокійним поглядом свого помічника Григорія Бубиря, сповільнював рух комбайна: поспішиш — людей насмішиш. За минулих погодних умов (з весни 75 днів не було дощу) врожай пшениці в колгоспі імені Ульянова вирощено непоганий — у середньому по 30 центнерів на гектарі. Тож комсомольсько-молодіжний збирально-транспортний загін поставив собі за мету зібрати все до зернини. Начальник загону, комсомолець Віктор Неділько, спешу хвилювався за хлопців: надто вже гарякуваті й запальні Анатолій Набок і Гриць Мачелюк. Такі в боротьбі за першість можуть захопитися кількістю намолотів і знехтувати якістю.

Анатолію Набоку досадило не позичати. Ще навчаючись у школі, у батька, комбайнера Василя Дмитровича Набока, працював помічником. Потім жинув самостійно, щороку виходив абсолютним лідером змагання. У двадцять чотири роки став кавалером ордена «Знак Пошани».

— Свісний хлопець, — охарактеризував Набока голова колгоспу. — Взяв ніхто з механізаторів до кормозапарника не хотів іти. Різні причини знаходили, а наспраді, мабуть, не хотілося хлопцям о четвертий ранку підніматися та копіркатися у холодній азді. Набок же погодився. І працював на гірше, ніж на жнивах. У них уся родина така. Дружина Євдокія — перездоз доярка, медаллю нагороджена, брат, як і Віктор, — комбайнер...

Голова колгоспу, Михайло Мефодійович Скічко, пропонує випустити вільно Кіровоградського інституту сільськогосподарського машинобудування Віктору Недільку очолити збирально-транспортний загін, спершу заочно знайомив юнака з членами загону, даючи характеристику кожному. Знав: важко буде назвати в господарстві.

У колгоспі всі три збирально-транспортні загони очолювала молодь: Віктор Карман, секретар комітету комсомолу господарства, Юрій Момоток, молодий кому-

ніст, інженер, і Віктор Неділько.

— Недаремно хлопець учився, — сказав про Віктора набагато старший Анатолій Набок того, найважливішого для них, живого дня. Тоді, коли на молочували вже шосту тисячу центнерів, несподівано поламався комбайн. Спересерда ні Набок, ні помічник не могли встановити причини аварії. Безпорадно стояв біля машини шофер Микола Васильович Полик і, дивлячись та слухаючи, як весело гукав у загінці комбайн Гриць Мачелюк, скрушно промовив:

— Ну, тепер уже точно не бачити нам першого місця...

Віктор Неділько зорієнтувався в складній ситуації хутко: треба замінити муфту зчеплення. Невагом уже повертався з майстерні з потрібними запасними частинами, зустрінутий отією стриманою повагою: недаремно учився.

Перші жнива Віктора кінчилися. Очолований ним комсомольсько-молодіжний збирально-транспортний загін вийшов переможцем у господарстві. Першість у колгоспі і друге місце в районі вдержує екіпаж Анатолія Набока та Григорія Бубиря (на їхньому рахунок 10350 центнерів зерна). Друге місце у змаганні серед молодих жнивників колгоспу вибороли Гриць Мачелюк і його помічник Микола Сахно. 9458 центнерів зерна перевезено від їхнього комбайна.

Кількість намолоченого й перевезеного зерна не була головною умовою змагання жнивників колгоспу. На засіданні комітету комсомолу при визначенні умов суперництва молодих комбайнерів Віктор Неділько першим поставив питання про якість збирання, обов'язкові контрольні обмолоти.

Хлопці з його загону спершу навіть образилися, коли почули про ті контрольні обмолоти та ще побачили далеко за комбайном худорляву фігуру народного контролера Віктора Костенка, їхнього молодого агронома.

Набок скептично дивився на свого начальника: ти бач, у колгоспі без року тиждень, з інститутської лави — і нам з Бубирем не довіряє. Та ми в колгоспі зроду-віку!...

А втім, Набок дедалі

уважніше приділявся до невисокої юнацької постаті Віктора, непокірного білязкого волосся, округлого дитячого обличчя і думав, що зрештою ті контрольні обмолоти більше потрібні самому Вікторові, ніж йому, хліборобові з діда-прадіда. А ще потішав Гриць Мачелюк, його суперника.

Перший рік самостійно жинув Гриць: досвіду у нього ще, звичайно, обмаль. Цього року наземні тільки з армії повернулися до рідного колгоспу брати-близнюки Гриць і Микола Мачелюки, один одержав нового комбайна, другий автомашину. Коли давали нову техніку, спершу в комітеті комсомолу навіть терзалися сумніви: чи не розгубили б у хлопців на військових навчаннях, у містах зерна любові до землі, чи не забули часом, як принадно пахне в степу серпень, як шепече достиглий колос?...

«Ні, не забув Гриць поля», — подумав Набок, спостерігаючи, як вправно йшов у загінці комбайн його двадцятирічного суперника. На червоному бункері та білих перехідних червоних вимпел. Блищало на сонці золото літер, неначе то золоті колоски впилися в кумачеве маєво: «Кращому молодому комбайнерові».

«Такі обігнали вчора нас із Бубирем», — подумав незлобливо й усміхнувся, загадавши, якою впевненістю в собі сяяли тоді очі Гриця. А його помічник Микола Сахно здержувався блискавично сірими очима з-під білого чуба, сказав натовжорично, як і можна сказати тільки в двадцять років: не бачити Набоку першого місця! І навіть другий секретар райкому Компартії України Олександр Григорович Терасенко усміхнувся тим категоричністю. А втім, секретар тоді приїхав на поле вручати перехідний вимпел райкому партії та райвиконкому кращому збирально-транспортному загоні в районі. І гордились, мабуть, молоді хлібороби, що таким загonom виявився комсомольсько-молодіжний.

Вони, оці хлопці з непокірними чубами, у блискитих джинсах, довели своє право перебувати на живому полі.

Л. СЕМЕНЮК,
спецкор «Молодого комунара».

З ХРОНІКИ ЖНИВ-79

ПЕТРІВСЬКИЙ РАЙОН

ОДНІЮ з перших у районі п'ята зірочка появилась на «Ниві» Володимира Левченка. По-ударному жинув він ніколи комсомольсько-молодіжний екіпаж, очолюваний ним. Разом зі своїм помічником Анатолієм Ровним він намолотив понад п'ять тисяч центнерів зерна.

За досягнення в соціалістичному змаганні на хлібній ниві правління, партком, профком і комі-

тет комсомолу господарства оголосили комсомольцю Володимирові Левченку подяку і відзначили його премією в розмірі 80 карбованців. Цю премію передовий комбайнер перерахував до фонду миру.

РАДІСНА подія сталася в житті молодого спеціаліста колгоспу імені XX з'їзду КПРС, члена райкому комсомолу Григорія М'яленка: його нагородили Дипломом ЦК ВЛКСМ та Міністерства сільського господарства

СРСР як кращого молодого спеціаліста, що забезпечив високий рівень обслуговування збиральної техніки.

Григорій — корінний житель села Іскрівки. Ще з восьмого класу щодня працював помічником комбайнера. Закінчивши після школи інститут, повернувся в рідний колгосп і відтоді беззмінно працює інженером по ремонту техніки. Нагороду член райкому комсомолу заслужив — на нинішніх жнивах збиральної техніки працювала без

БОЛГАРСЬКІ ДРУЗИ — НА КІРОВОГРАДЩИНІ

«НАС ТЕПЛО І ГОСТИННО ЗУСТРІЧАЮТЬ...»

Як ми уже повідомляли, на Кіровоградщині перебувають колективи художньої самодіяльності з Народної Республіки Болгарії — представницький акордеонний оркестр та група політичної пісні «Пламень» міста Толбухіна.

Ще першого дня, після виступу в Палаці культури імені Компанієць, учасники ансамблю «Пламень» Данієла Неделчева сказала:

— У Радянському Союзі ми вперше. Привезли до вас твори, які вже витримали суворий екзаме́н болгарських глядачів на різноманітних конкурсах, фестивалях художньої самодіяльності. Представницький акордеонний оркестр — лауреат 14-го європейського конкурсу, який проходив у місті Канни (Франція),

неодноразовий лауреат фестивалів художньої самодіяльності Болгарії. Група політичної пісні «Пламень» створена 1976 року. В липні цього року на V фестивалі художньої самодіяльності Болгарії колектив здобув золоту медаль.

І от ми тут, на братній Кіровоградщині. Перші враження — вражаючі. Усюди, де ми вже встигли побувати, нас тепло і гостинно зустрічають...

Так само тепло вітали болгарських друзів і на Олександрійській швейній фабриці, у піонерському таборі «Чайка» Олександрійського району, де вони побували позавчора.

А вчора на кордоні Світловодського й Олександрійського районів митців з Народної Республіки Болгарії з квітами,

хлібом-сіллю зустрічали піонери Світловодського району. Потім гості здійснили екскурсію по Світловодську, відвідали Кременчуцьку гідроелектростанцію, піонерський табір «Дружба», у якому відбулася спільна урочиста лінійка та святковий концерт.

В. АНДРЕЄВ.

На знімках: вгорі — болгарські друзі — гості піонерського табору імені Юрія Гагаріна заводу «Червона зірка»; один із солістів акордеонного оркестру під час концерту на Олександрійській швейній фабриці; внизу — виступає ансамбль «Пламень».

Фото І. КОРЗУНА.

«ЛИШЕ ЧОТИРИ ДНІ ЗЛЬОТУ...»

Знайомимось: Олег Малимоненко, учень 10-го класу Богданівської середньої школи № 2 Знаменського району. Один із 120 членів шкільного лісництва, сформованого на базі Чорноліського лісгоспзагу. «Лісничий» — стаж дев'ять років. Олег представляв Кіровоградщину на Всесоюзному зльоті трудових об'єднань школярів, що проходив цими днями в Запоріжжі.

Він щойно повернувся зі зльоту і настільки переповнений спогадами, що, навіть не дівдавшись запитання, почав розповідати про все, що бачив і чув...

— І все ж були на зльоті події, що справили на тебе найбільше враження!

— Заочно. Це — урочисте відкриття зльоту. Та мить, коли перший секретар Запорізького обкому партії М. М. Всеволодський читав зазвернені безпосередньо до нас, делегатів, теплі слова привітання Леоніда Ілліча Брежнєва. Це свихлювало найбільше. Від імені учасників зльоту перший секретар ЦК ВЛКСМ Б. М. Пастухов висловив сердечну вдячність Леоніду Іллічу за привітання, проняте батьківським піклуванням про нас, наше молоді покоління.

І ще — зустріч з героями книг «Мала земля», «Відродження», «Цілина». Особливо сподобався мені виступ Героя Радянського Союзу віце-адмірала Г. М. Холостякова, що був під час війни командиром Новоросійської військово-морської бази,

його розповідь про мужність наших бійців і командирів, які воювали на Малій землі.

— Олег, один з основних пунктів програми зльоту — конкурс професійної майстерності. Як проходили змагання юних лісників?

— У нашому конкурсі брали участь шістдесят членів шкільних лісництв з усіх республік. Змагання проходили в Крутоярському лісництві біля Запоріжжя. Було кілька етапів, де ми визначали і породи дерев — за насінням, листям та плодами, і рід та вид лісових комах і птахів, лікарських рослин. Доводилося спеціальними приладами вимірювати діаметр стовбура і визначати на ділянці дерева для зрубання, ходити по азимуту... Переможцем стала команда України. Головний приз «Кращому за професією» посів до Львова Андрій Циж.

ЧВЕРТЬ П'ЯТА, ТРУДОВА

— А у вільний від конкурсу час!

— Він був розписаний буквально по хвиликах. Ми їздили на Дніпрогес, Запорізький автомобільний завод і на «Дніпро-спецсталь», працювали в трудовому десанті, ходили на вечори дружби. Лише чотири дні зльоту, а якими вони були цікавими й багатими на події, що назажди залишаться в пам'яті моїх друзів!

— У тебе появились нові друзі...

— Багато. За чотири дні ми настільки подружилися, що навіть не хотілось додому. Ось (Олег перебирає дюжину значків і сувенірів) — подарунок Олексія Фігловського з Ровенщини, Володі Хоминича з Білорусії... Ми продовжуємо дружити.

І ще (він загадково усміхається) у мене появилась мета. Розумієте, стати лісником мріяв давно, а от як це зробити — не знав. А перед зльотом ми два тижні готувались до змагань в Українській сільськогосподарській академії. Там є прекрасний музей, багатощабельна гербарія. Є й лісотехнічний факультет. Закінчу школу — вступатиму туди.

Інтерв'ю взяв Д. БОНДАР.

СТУДЕНТИ В БОРОТЬБІ ЗА МИР

МІНСЬК, 6 серпня. (Кор. ТАРС). Міжнародний студентський рух, який твердо стоїть на антиімперіалістичній платформі, стає все більш дієвою силою в боротьбі за мир, політичну і воєнну розрядку, соціальний прогрес. Такий зміст підсумкових документів, прийнятих учасниками VII міжнародних літніх студентських курсів, які тут завершилися.

Нинішня зустріч матиме величезне значення для згуртування прогресивного молодіжного руху всього світу, — сказав, оцінюючи підсумки курсів, віце-президент Міжнародного союзу студентів Ідальде Каматі. — В центрі широкої дискусії були проблеми приборкання гонимих озброєнь і ліквідації наявних воєнних напруженостей на різних континентах, питання встановлення більш справедливих економічних відносин між країнами, завдання демократизації освіти. Учасники зустрічі схвалили підписання договору ОСО-2, інші миролюбні акції Радянського Союзу та соціалістичних країн. Вони висловили підтримку справедливій боротьбі за національну незалежність і свободу народів Чилі, арабських країн, півдня Африки, Азії, Латинської Америки та інших регіонів. У роботі форуму молоді взяли участь делегації 127 міжнародних, регіональних і національних студентських організацій з 85 країн.

МОЗАІКА

ДВІ ТИСЯЧІ СКЕЛЕТІВ

Сенсаційну знахідку зроблено в ході реставраційних робіт у церкві богоматері і ренадської, що знаходиться в маленькому іспанському містечку Лорена історичної області Естремадури. 8 галерей під церковною площею, а також під однією з башт храму вилуплено 2 тисячі скелетів. Експерти вважають, що останки склалися тут з XII по XVII століття. У припущеннях немає нестачі. Одні твердять, що знайдено поховання жертв епідемії, інші ж вважають, що причиною загибелі людей були масові страти, про що свідчать знайдені там не інструменти катувань. Відомо, що в роки середньовіччя в Лорені засідав суд інквізиторів. Саме сюди звозили «невірних» і «віровідступників» не тільки з усієї Естремадури, а й з Ламанчі. На центральній площі містечка відбувалося спалення жертв інквізиції.

Однак, як повідомляє паризька газета «Лонд», спеціалісти не поспішають з остаточними висновками. Лише одна людина в Лорені вже підвела «рису під дебатами»: чечуючи масового пам'ятника туристів, мер містечка вирішив відкрити тут музей.

(АПН).

У столиці Філіппін Манілі маршрутна таксі «Джипні» часто-густо виглядає як унікальний твір художньо-дизайнера. Яскраво-червона машина яскраві різнокольоровими прапорцями, діючими дзеркал і незмінними фігурками конячок на капоті.

На знімку: «Джипні» на вулицях Манілі.

Фото Г. КУЗНЕЦОВА. (Фотохроніка ТАРС).

«СЮРПРИЗИ» ЛЕЙК-ПЛЕСІДА

Стало відомо, що після того, як в американському місті Лейк-Плесіді (штат Нью-Йорк) пройде зимова Олімпіада-80, усе олімпійське село буде віддано під в'язницю. Цей факт уже породив чимало проблем. Як писав недавно журнал «Олімпішес фойер», президент Національного олімпійського комітету ФРН Вільям Дауме сказав передусім на можливість неохайних психологічних наслідків для спортсменів, котрі прожитимуть у такому «селі» — що може відбитися на результатах їхніх виступів.

Щодо п'ятдесяти тисяч болельників і туристів, то вони також мають перекопатися в тому, що олімпійське село у вигляді «казенного дому» не єдиний «сюрприз» організаторів ігор. Гостей розмістять не в самому місті, де пройде Олімпіада, а перевезуть сюди автобусами. Наприклад, від Албени та Берлінгтона де знайдуть пригук двадцять тисяч болельників, до Лейк-Плесіда близько двох годин їзди. Крім того, кілька десятків тисяч місць для гостей оргкомітет забронював у... Монреалі.

Ю. ШЛАХОВ.

Своєрідна незвичайна культура народів Папуа — Нової Гвінеї. Їхні ритуальні обряди зазвичай супроводжуються танцями, музикою, співом.

На знімку: танцюрист, що грає на барабані в ритуальному костюмі, в головному уборі піраметрової висоти, зробленому із пір'я папуг і райських птахів.

Фото АП — ТАРС.

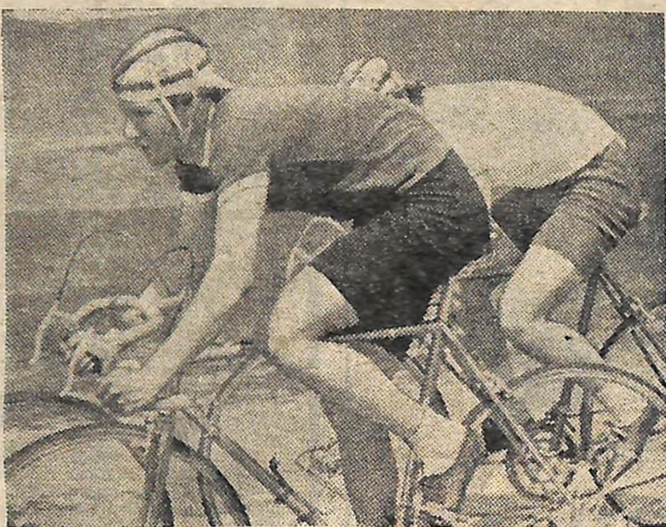
СПОРТ

СПОРТ

СПОРТ

багатоденна

Стартує

Велогонка

На приз газети «Молодий комунар»

З метою дальшого розвитку велосипедного спорту на Кіровоградщині, підвищення спортивної майстерності юних велосипедистів, виявлення кращих спортсменів для комплектування збірної області редакція газети «Молодий комунар» разом з обласним відділом народної освіти проводить багатоденну велогонку серед школярів.

За приз «Молодого комунара», крім спортсменів Кіровограда, Олександрії, Новоукраїнки, Знам'янки, боротимуться велосипедисти Києва, Черкаса, Кишинева, Ленінабада, Нікополя, Первомайська, Кривого Рога, Дніпродзержинська, Бердянська, Чернігова, Мелітополя.

11 серпня на площі С. М. Кірова — урочисте відкриття змагань. Буде дано старт критеріуму на 50 кілометрів вулицями міста з про-

міжними фінішами. А потім — індивідуальна велогонка на 20 кілометрів на Знам'янському шосе. В наступні дні — командна гонка на 50, групові гонки на 100, 60, 50 кілометрів.

Переможця визначають за кращою сумою часу шести етапів (критеріум у залік не йде).

Команду, що займе перше місце, буде нагороджено перехідним кубком «Молодого комунара». Кращих спортсменів, що займуть перші три місця, буде відзначено цінними призами.

Запрошуємо всіх на змагання юних велосипедистів. Багатоденна велогонка на приз «Молодого комунара» стартує в суботу 11 серпня, у Всесоюзний день фізкультурника. 17 серпня — останній день змагань.

ФУТБОЛ

«ЗІРКА» — «АВТОМОБІЛІСТ» — 1:0

У двадцять п'ятому турі чемпіонату країни з футболу «Зірка» на своєму стадіоні приймала «Автомобіліст» з Тирасполя. Кіровоградці почали гру гострими атаками. Вже на першій хвилині Олександр Алексєєв мав змогу вивести свою ко-

манду вперед. Але не справився із зверхальним ударом. Іде 24-а хвилина матчу. На правому фланзі вперед проривається Алексєєв і робить про- стрільну передачу на штрафний майданчик. М'яч

перехоплює Вадим Євтушенко і головою спрямовує його в сітку воріт, які захищає Григорій Никищенко. А на 75-й хвилині Олег Твердохлєб пробив уздовж воротарського майданчика. Та Алексєєв не встиг замкнути кут.

Отже, 1:0 на користь «Автомобіліста».

ЗНОВУ НА МАНЕЖІ ДУРОВ...

Неабиякий спортивний характер продемонструвало елоплато-футболіст Сеззі, яке виступило на святі на честь «Олімпіади-80». Харків'яни, які зібралися на стадіоні «Металіст», позайомов з ним молодий дресировальник Юрій Дуров. Показаний номер — з великого атракціону, репетиції якого він тепер проводить у місцевому філіалі Всесоюзної дирекції по підготовці циркових програм.

— На цьому манежі, — розповідає Юрій, — ще в 1908 році виступав мій дід, відомий російський клоун-дресировальник Володимир Дуров. Щоправда, його гастролі закінчилися, ледве почавшись. За виконання атракціонних куплетів його було вислане з міста «в інтересах державного порядку і громадського спокою». Шаніше тут демонстрували своє мистецтво лхоявці мого батька народного артиста СРСР Юрія Дурова, якому я з дитячих років допомагав. І ось тепер, прийнявши естафету від старших, прийшов сюди вже сам готувати першу самостійну програму.

У трупі Юрія — тільки молоді тварини. І для кожної наступна участь у концерті буде артистичним дебютом. Дресировальникові владою здружити зовсім різних представників тваринного світу.

О. ЧЕЩА,
кор. РАТАУ.

КОЛЕКЦІЇ

ДІТИ І МАРКИ

Останнім часом у багатьох країнах популярні марки за дитячими малюнками. Така серія вийшла в Радянському Союзі 1960 року до Дня захисту дітей. 1972 року було підбито підсумки конкурсу «Малюємо марки самі». Кращі добротні демонструвалися на виставці в таборі Артек. За роботами переможців конкурсу випущено поштовий блок, а частину кращих малюнків відтворено на серії художніх маркованих конвертів під загальною назвою «Діти про свою країну і про себе».

Всі теми цікаві по-своєму, якщо вміло ними займатися. І кому, як не педагогам, відомо, що філателія — один із кайкращих помічників у навчанні, вихованні. У місті Новомиргороді, наприклад, педагогові Н. В. Несторій уладося не тільки зацікавити дітей філателією, а й з її допомогою перевиховати «важких» підлітків. Тепер вони постійно беруть участь в обласних виставках. Та, на жаль, у нашій області дитяча філателія ще не набрала поширення. У дітей є чимало вільного часу, особливо влітку. Та вони не завжди вміють доцільно ним розпорядитися. А як добре було б ними створити гуртки колекціонерів, смакимо, при жекнах...

В. ЯНИШЕВСЬКИЙ.

РАДЯНСЬКОМУ КІНЕМАТОГРАФУ — 60

27 серпня 1919 року Володимир Ілліч Ленін підписав Декрет про перехід фотографічної і кінематографічної промисловості й торгівлі в підпорядкування Народному комісаріатові освіти.

Цей день і став Днем радянського кінематографу.

Нині в області проходить кінофестиваль «Мистецтво, народжене Жовтнем», присвячений 60-річчю радянської кінематографії. На екранах демонструється ціла низка нових фільмів.

версія
ПОЛКОВНИКА ЗОРІНА

КІНОЕКРАН СЕРПНЯ

Всеволод Санаєв. Це прізвище тісно пов'язане з кінематографом. Понад 40 років актор віддано служить кіномистецтву. У творчій біографії Санаєва є кілька ролей, котрі об'єднують професія героїв. Це міліціонер у стрічці «Дівчина з характером».

У фільмі «Це сталося в міліції» Санаєв уже майор Сазонов. А в картинах «Повернення святого Луки», «Чорний принц» і «Версія полксеника Зоріна»

рої Золотухін), головним героєм фільмів «Господар тайги», «Пропажі свідка».

У «Попередньому розслідуванні» Сержокін уже капітан, він трохи змінився. Робота слідчого, якою займається тепер герой фільму, вимагає відповідної освіти, життєвого досвіду, вміння заглянути в глибину людської душі...

Сюжет нової стрічки гострий, він, певно, захопить глядачів. А створив

спорт. Режисер фільму Віктор Садовський, страшний любитель футболу, член президії Ленінградської федерації, майже всі свої попередні роботи присвятив радянським спортсменам.

Головну роль у новій стрічці виконує молода артистка Галина Бєляєва, яку глядачі знають з фільму «Мій ласкавий і ніжний звір». У фільмі є ще один «герой» — дельфін Фрегат. Зйомки проходили в Батумі.

«ор створив образ талановитого й досвідченого слідчого полковника Зоріна».

«ВЕРСІЮ ПОЛКОВНИКА ЗОРІНА» — третю кінострічку з трилогії — створив на студії «Мосфільм» режисер Андрій Ладінін за сценарієм Володимира Кузнєцова. В цьому двосерійному пригодиному фільмі знімалися також Борис Іванов, Іван Воронов, Володимир Тихонов, Петро Вельямінов, Олена Дражко, Алла Євдокімова та інші.

Ще одна пригодницька стрічка — «ПОПЕРЕДНЕ РОЗСЛІДУВАННЯ» — виходить на екрани в серпні. Глядачі знову зустрінуться з міліціонером Сержокініним (Вале-

рив її на «Мосфільмі» Андрій Розумовський.

Кольорова мосфільмська кіноопея «ОМЕЛЯ ПУГАЧОВ», поставлена режисером Олексієм Салтиковим за сценарієм Едуарда Володарського, вводить нас у той період російської історії, коли спалахнуло селянське повстання 1773—1775 років, очолюване О. І. Пугачовим.

Складний образ головного героя майстерно створив народний артист СРСР Євген Матвєєв.

У серпні трудящі нашої Батьківщини відзначать День фізкультурника. Нова картина ленфільмівців «УСЕ ВИРИШУЄ МИТЬ» — про

ському дельфінарії, і за бавам Фрегата відведене багато екранного часу.

У серпні минає також 50 років з дня народження одного з видатних радянських діячів кіно Василя Шукшина. За його оповіданнями режисер Ернест Ясан поставив кіноальманах «ЗАВ'ЯЛОВСЬКІ ДИВАКИ». У фільмі знімалися Михайло Коженев, Наталія Назарова, Майя Білінова, Валерій Золотухін, Лариса Буркова та інші.

С. ІЛІШЕНКО,
редактор управління
кінофікації обласного
комуну.

Редактор
М. УСПАЛЕНКО.

«Молодой коммунар» —
орган Кировоградского
областного комитета
ЛКСМ Украины.
На украинском языке.

Газета
виходить
у вівторок,
четвер
і суботу.

316050, МСП,
м. Кіровоград,
вул. Луначарського, 36.

Відділ листів і масової роботи, відділ пропаганди — 2-45-36; відповідальний секретар, відділ учнівської молоді — 2-46-87; відділ комсомольського життя, відділ військово-патріотичного виховання та спорту — 2-45-35; фотолабораторія — 2-56-65; нічна редакція — 3-03-53.

Друкарня імені Г. М. Димитрова
видавництва
«Кіровоградська правда»
Кіровоградського обкому
Компартії України
м. Кіровоград, вул. Глібки, 2.